

ՊՂԻՆՁԷ ՄԱԳԱՂԱԹՆԵՐՈՒ ԳԻՒՏԸ

Մեծահասակ մագաղաթներու գիտէն Հինգ տարի ետք, 1952 Մարտ 20-ին, իւմը մը Հնախոյններ Հաճրի տը Գոնթանուսոնի զիտաւորութեամբ երբ մէ-րարնուութեան կ'ենթարկեն ջարայները, Յորդ քարայրէն երեւան կը Հանեն զոյդ մը պղինձէ մագաղաթեայ դլաններ, եւ դանտնը ի պահ կը դնեն Երուսաղէմի (Յորդանան) Պետական Թանգարանին մէջ:

Մագաղաթներու երեսի փորագրութիւնները ցոյց կու տային որ անոնք շունչէն Ս. Գրային պարունակութիւն, այլ՝ տեսակ մը Հաշուեցոյց էին: Արդարեւ Հետազոյին մագաղաթներու քննարկումէն ի յայտ եկաւ որ անոնք կը նշէին թաղուած դանձերու վարբերուն նկարագրութիւնը:

Պղինձէ մագաղաթներու գիտար աւելի թանկարժէք եղաւ քան անոր յիշատակած դանձերը. որովհետեւ ան լայն ծանօթութիւն կու տար Հին Կտակարանի մէջ յիււած շատ մը քաղաքներու վայրերուն, Հրէական երկրորդ ապստամբութեան զէպքերուն եւ Գումարանի Եստենացիներու եւ Քրիստոնեաներու յարաբերութեանց մուսին՝ որոնք ցարկ անձանթ էին Ս. Գրոց բանասէրներուն:

Ճրանասացի երիտասարդ Հնախոյնի կատարած յալանարկումը մեծ Հետաքրքրութիւն յառաւ կը բերէ Թանգարանը այցելող գիտնականներուն եւ ժողովուրդին մէջ:

Նոյն տարին, գերմանացի Փրոֆ. Քարլ Ճորձ Գունչ Երուսաղէմ կու գայ եւ Թանգարանի Տնօրէնութեան կը դիմէ, ուսումնասիրելու նորագիտ պղինձէ դլանները: Անոր կ'արտօնուի ցուցափեղկէն միայն քննիլ գանոնք, առանց դպչելու:

Փրոֆ. Գունչ երկար ժամեր գիտելէ ետք գլաններու երեսի նշանները, կը յանդիպի երկրագրութեան որ անոնք թաղուած

գանձերու ցուցակագրութիւններ են: Ան կը Համոզումը գոյացուցած էր Հիմնուելով Եստենացիներու սահմանադրական այն սկզբունքին՝ որուն Համաձայն աղանդաւորներու ինչքերը Հասարակաց էին եւ նորած անձ մը պարտաւոր էր իր բոլոր Հարատուութիւնը նուիրել Հասարակաց սրտուկին:

Իսկան էր սակայն բանալ գլանները՝ կարենալ կարդալու Համար պղինձէ մագաղաթները, եւ դիտակնօրէն ուսումնասիրել անոնց բովանդակութիւնը:

Գլանները բանալու Հարցը դժուարին էր: Զանազան առաջարկներ կային ձեռնմասին: Օրինակ, գիտնական մը կը թելադրէր որ գլանները եռացնեն իւղի մէջ, քանի որ պղինձը կակուղնալով ինքնարբարար սիտի բացուէր: Ուսուցչապետ Լորտալարկ կը ներկայացնէր մագաղաթին ներսի երեսը նկարել, գերզգայուն Ֆիլմեր մտցնելով գլանին պատաստմաներուն մէջ: Այսուամենայնիւ, Լանքեսթրը Հարտինու վարիչը Յորդանանի եւ Պաղեստինի Նուութեանց Թանգարանին, ուսումնասիրելով ներկայացուած առաջարկները՝ աւելի ապահով կը նկատէ մաս մաս կարելի պղինձէ գլանները եւ այդ ձեւով բանալ գանոնք:

1953 թուականին, երբ խումը մը գիտնականներ Երուսաղէմ կը Հրաւիրուին թարգմանելու եւ Հրատարակելու Եստենան գրականութեան բնագիրները, անոնցմէ Ճորձ Մ. Ալլեկրո կը Հետաքրքրուի նաեւ պղինձէ մագաղաթներով եւ կ'առաջարկէ Հարտինու որ Անգլիոյ Մանեսթրը քաղաքին մէջ կատարուի պղինձէ գլանները սղոցելու նաւոր աշխատանքը: Անուհետեւ Ալլեկրո մեծ դեր կը խաղայ, իր ջանասիրութեամբ յաղոցարնելով գլանները Մանեսթրի մէջ սղոցելու ապա իր առաջարկը: Ապա, կը թարգմանէ եւ կ'ուսումնասիրէ բնագիրը եւ գիտական աշխարհին, ինչպէս նաեւ Հանրութեան սն-

փակնութիւնը կը դարձնէ անոնց բովանդակած թանկագին տեղեկութիւնները:

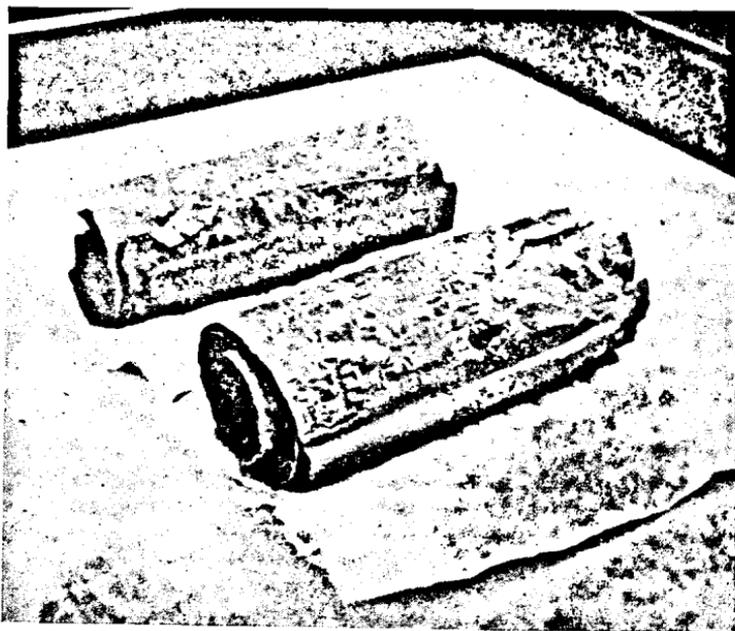
1955-ին միայն Հարտինկ տրտօնութիւն ձևոք կը ձգէ Յորզաննեան կառավարութեան, որպէսզի սղիծէ մաղաղաթեւոյ դրանները սղոցուն Անգլիոյ մէջ, եւ ան անմիջապէս դրաններէն մէկը անձնապէս Մանչեսթր կը բերէ:

Այլեկրօ որ նախապէս Համաձայնութեան մտած էր Մանչեսթրի Գիտական եւ

նարէ յիշեալ զործին համար:

Մէկ շարթուան րնթացքին զյսնը շերտ շերտ կը սղոցուի: Մինչ այդ երուսաղէմէն կը հասնի նաեւ երկրորդ զյսնը եւ ամսուան մը աշխատանքէ ետք, ամբողջ 12 սիւնակ փորագրութիւնները զարձեալ յայս կը տեսնեն 2000 տարի վերջ...:

Այլեկրօ երբայական բնագիրը անգլերէնի թարգմանելով զայն կը զրկէ Հարտինկի եւ կը սպասէ Թանգարանի տեսչու-

Պղինձէ մագաղաթեայ գլանները:

Արուեստարանական Գուէճի (Manchester College of Science and Technology) Տնօրէն Տոքթ. Պ. Վ. Պօտրնի Հետ, կը սկսի աշխատանքի: Գլանները սղոցելու դժուարին եւ պատասխանատու գործը կը յանձնուի նոյն հաստատութեան մեքենական ճարտարագիտութեան Փրոֆ. Տոքթ. Հ. Բայթ Պէքըրի: Վերջինս կարճ ժամանակամիջոցի մը մէջ մասնաշատուկ մեքենայ մը կը հը-

թեան պաշտօնական յայտարարութեան: Վեց ամիս ետք Հանրութեան կը տեղեկացուի թէ պղինձէ մագաղաթներու բովանդակութիւնը առասպելական պատմութիւն է...:

Այլեկրօ երբ կը կարգայ սոյն հաղորդագրութիւնը, մեծապէս կը զարմանայ երուսաղէմի իր պաշտօնակիցներուն՝ մագաղաթներու առնչութեամբ ըրած թիւր

Հաստատումին համար: Բայց միեւնոյն ժամանակ կը հրճուի որ անոնց հրատարակութիւնը յանձնուած է իր խղճամիտ գիտնական բարեկամին՝ Հայր Փօղէֆ Միլիթի: Ժամանակ մը ետք ան յուսախար կ'ըլլայ երբ Հայր Միլիթ միայն բնագրին Փրանսերէն Թարգմանութիւնը կը հրատարակէ Փրանսական Թերթի մը մէջ, առանց երբայական ընտրիին եւ առանց մեկնագրանութեան: Անդրիացի դիտնականը կը հասկնայ

բութենէ մը ետք ան իր մեծարժէք աշխատասիրութիւնը լոյս կ'ընծայէ 1960-ին, «The Treasure of the Copper Scroll» անուան տակ: Հեղինակը իր սոյն գործին մէջ լայնօրէն կ'անդրադառնայ նաեւ Երուսաղէմի մէջ կատարուած կարեւոր հնախօսական արշաւներուն եւ Կեղրոնի Զոր-ի մէջ կատարած իր պեղումներու արդիւնքներուն:

Այլեւհրօ Հիմնուելոյ իր ուսումնասիրու-

18 կտորի սղոցուած եւ բացուած պղինձէ մագաղաթեայ գլանները:

որ Պետական Թանգարանի անօրէնութիւնը ճշուած կը բանեցնէր Հայր Միլիթի վրայ, որպէսզի ան ճիշտ գտններու գոյութիւնը՝ երկրին հնախօսական վայրերը փրկելու համար դանձի ծարաւ մարդոց բրիւններէն:

Այլեւհրօ անտեսելոյ ամէն տեսակի կաշկանդում, կը ճզնի մանրազնին քննել սղոցիմէ մագաղաթեայ դրանները եւ ճշմարտութիւնը տեղեկացրէ: Ս. Գրային հարցերով զբաղող մարդոց:

Արդարեւ, երեք տարուան ուսումնասի-

թեան վրայ, կը մերժէ ընդունիլ պղինձէ մագաղաթներու դանձերուն առասպել ըլլալու պատմութիւնը. նաեւ համոզում չի գոյացնէր որ այդ ցուցակագրութիւնը սեփականութիւնն էր Գուժրանի Եսաեմացի ազանդին եւ կամ Երուսաղէմի Տաճարին: Հեղինակը կու գայ այն եղրակազուծեան որ պղինձէ մագաղաթեայ դրաններուն իսկական տէրերը նախանձալոյղներն են (Zealots), որոնք հռոմէացիներուն դէմ իրենց ապստամբութեան տեսողութեան կո-

դրպատած են թէ՛ Տուճարին դանձրըր եւ թէ
 Եսսենացիներուն Հարստութիւնները՝ ի
 գործածութիւն իրենց մղած պատերազմին,
 Երուսաղէմի ազատագրութեան Համար:
 Բայց, Յ. Ք. 68 թուին, Վեսպասիանոս
 կայսեր եւ անոր որդւոյն՝ Տիտոսի լեզէոն-
 ներէն պարտուելով, պղինձէ գրանները պա-

Հած են Գումարանի մէջ:

Նմոյշ մը տալու Համար Հայր Միլիթի եւ
 Ալլեկրոյի Թարգմանութիւններու տարբե-
 րութեանց, ստորեւ կը ներկայացնենք 4
 փոփոք Հատուածներ:

Հայր Միլիթ

1.— Հորեպպէի մէջ, որ կը գտնուի Ա-
 ֆորի Ձորին մէջ, դէպի արեւելք տանող առ-
 տիճաններուն տակ 40 կանգուն փորէ եւ
 պիտի գտնես արծաթով լեցուն սնտուկ մը
 որ կը կշռէ 70 տաղանդ:

2.— Պեն Բտպպահ Շալիշիանի գերեզ-
 մանական յուշարձանին մէջ 100 ձող սակի:

3.— Փռք սիւնագարդ գաւիթին մէջ
 գտնուող մեծ ջրամբարին մէջ որ գոցուած
 է գազտի քարով մը, վերի բացուածքը մ-
 յոյ խարիսխի որմնախորշին մէջ, 200 տա-
 ղանդ:

64.— Քանիզի հիւսիսը գտնուող կա-
 կու ժայռին նրբանցքին մէջ որ կը բացուի
 դէպի հիւսիս, իր մուտքին ունեւալով գե-
 րեզմաններ կը գտնուի օրինակ մը ալս փառ-
 տաբուլքէն բացատրութիւններով, չափե-
 րով եւ մանրամասն նկարագրութեամբ:

Ալլեկրո

1.— Բերդին մէջ, որ կը գտնուի Աֆորի
 Կորին մէջ, արեւելեան մուտքի աստիճան-
 ներում տակ 40 կանգուն խորութեամբ կը
 գտնուի դրամի սնտուկ մը 70 տաղանդ
 ճամբուքեամբ:

2.— Գերեզմանական յուշարձանին մէջ,
 քարերու երրորդ շարքին մէջ սակիի թե-
 թեւ ձողեր:

3.— Մեծ ջրամբարին մէջ որ կը գըտ-
 նուի սիւնագարդ գաւիթին մէջ, տախտա-
 կամածի ծեփին տակ, վերեւի բացուած-
 քին դիմաց գտնուող ծակի մը մէջ պահ-
 ւած է 200 տաղանդ:

61.— Հիւսիսը միացող խրամին մէջ,
 դէպի հիւսիս բացուող ծակի մը բերնին
 մէջ թաղուած է առն փաստաբուլքէն օ-
 րինակ մը, բացատրութեամբ մը, եւ ա-
 նոնց չափերովը եւ ցուցակագրութիւն մը
 իւրաքանչիւր իրի եւ ալ առարկաներու:

ԲԱՐԳԷՆ ՎՐԴ. ԹՕՓՃԵԱՆ

